

lade Sagen nyde Fremme i den Form, hvorunder jeg har stillet mit Forslag.

Finantsministeren: Det kan naturligvis ikke Andet end være Finantsministeriet kjært, at man vil gjøre Noget for den her omhandlede Classe af Betjente, men jeg skylder dog paa den anden Side at gjøre opmærksom paa det bestaaende Forhold i saa Henseende, for at det, som man maatte yde denne Classe, af disse efter Loven af 11te Marts 1851 afgaaede Betjente, i al Fald kan blive ydet med fuld Bevidsthed om, hvorledes de Forhold, der her maage komme i Betragtning, i Virkeligheden ere. — Jeg maa da for det Første bemærke, at naar den ærede Forslagsstiller som et Hovedmoment for Finantsministeriet i Henseende til Bedømmelsen af, om hvorvidt der i Genhold til den nævnte Lov af 11te Marts 1851 skulde tilstaaes Bedkommende 150 eller 100 Rbd., har anført, at det var Erangen, der skulde tages i Betragtning, saa er dette ingenlunde den ledende Tanke i Loven, der udtryffeligen henviser til, at disse livsvarige Understøttelser skulle gives af Finantsministeriets Understøttelseskasse efter de for sllige Understøttelser hidtil gjældende Regler enten indtil 100 Rbd. eller, hvor Omstændighederne talte herfor, indtil 150 Rbd. om Aaret. Men blandt disse hidtil fulgte Regler er ikke blot den, at man skal tage Hensyn til Bedkommendes Trang, men endnu mere, at man skal tage Hensyn til Bedkommendes Tjenestetid og Tjenesteforhold. Disse Momenter have derfor ogsaa været taget i Betragtning ved Fastsættelsen af Bedkommendes Pensioner enten til 150 eller 100 Rbd., en Fastsættelse, hvorved der forøvrigt ogsaa er taget Hensyn til samtlige Soldinspecteurs forenede Dverveielse og Forslag. Jeg har ifølge Loven af 11te Marts anseet mig beføiet til at fastholde 100 Rbd. som Minimum eller, med andre Ord, jeg har benyttet den Bemyndigelse, som bemeldte Lov gav mig, til det Øverste i vedkommende Betjentes Faveur. Naar der nu spørges om, hvorledes Forholdet vil stille sig, naar det nu foreliggende Lovforslag maatte blive til Lov, da kan jeg ikke nægte, at jeg rigtignok efter den Maade, hvorpaa Sagen nu engang er tagen, vanskeligt vil kunne undgaae at tillægge alle dem, som for

Ziebliffet ere entledigede med 100 Rbd., en Understøttelse af 150 Rbd. ligesom omvendt de, der have faaet en Understøttelse af 150 Rbd., vilde faae 200 Rbd.; thi naar man engang har tildeelt Alle, som ikke fandtes kvalificerede til den højeste Understøttelse, de sædvanlige 100 Rbd., og Regjeringen senere bemyndiges til at forhøje disse 100 Rbd. til 150 Rbd., saa vil det være vanskeligt at drage en Grændse, og jeg troer derfor, at man maa være betænkt paa, at Følgen af, at dette Lovforslag bliver Lov, vil være, at samtlige Betjente faae et Tillæg af 50 Rbd. Udeles Bestemt skal jeg ikke udtale dette; thi der kunde tænkes saadanne enkelte Tilfælde, hvor der var en bestemt Opfordring for Finantsministeren til ikke at gjøre dette, f. Ex. dersom en enkelt Betjent til den Tid ikke maatte være trængende, men saadanne Tilfælde ville neppe og maaskee aldrig indtræffe; og det er ganske naturligt, at Regjeringen, hvor der gives en saadan Bemyndigelse, ønsker at anvende den i Bedkommendes Faveur saameget som muligt. Det, hvorom der altsaa er Spørgsmaal, naar man fraregner dem, der enten ere døde eller paany ere ansatte, er 191 Mennesker, og regner man for hver af dem et Tillæg af 50 Rbd., vil det udgjøre 9550 Rbd.; altsaa omtrent 9000 Rbd. kan man ansee som det Minimum, det vilde koste.

Under Sagens tidligere Behandling har man fremhævet, at, hvad der hovedsagelig her burde komme i Betragtning, var, at en heel Deel af de entledigede Betjente tilforn havde haft en militair Stilling, og at deres senere civile Ansættelse aabnedes dem som en Befordring og som en Sikkerhed for deres ældre Dage. Idet jeg i denne Anledning skal tillade mig at oplyse, at af de ommeldte 191 Personer have 74 tidligere været Underofficerer eller i lignende Classer i Militair-Staten, maa jeg imidlertid bemærke, at det Hensyn, man saaledes har gjort gjældende, vistnok ikke kan være afgjørende. Disse Personers militaire Stilling er nemlig allerede kommen en heel Deel af dem tilgode, for saavidt deres militaire Tjenestetid er sammenregnet med deres Tjenestetid i Soldfaget, og kommen i Betragtning ved Afgjørelsen af, om Bedkommendes Understøttelse kun skulde være temporair